

Vooral verpleegkundigen kiezen voor mantelzorgwoning

Je moeder woont in een echte woning in je achtertuin die van alle gemakken is voorzien.

Steeds meer mensen gaan ertoe over om hun zorgafhankelijke familielid op deze manier

dichtbij te hebben, in een zogeheten mantelzorgwoning. In de praktijk blijken vooral ver-

pleegkundigen hiervan gebruik te maken. Enkele van hen vertellen hun verhaal. [Adri van Beelen]

Het fenomeen van mobiele woningen in de tuin, mantelzorgwoningen van PasAan, is bezig aan een opmars. Steeds meer mantelzorgers willen hun zorgafhankelijke familielid dichtbij zich hebben om hem of haar te kunnen verzorgen. Je moet er natuurlijk wel ruimte voor hebben in de tuin. Maar voor degenen die dat hebben, is de mantelzorgwoning een goede oplossing. De mobiele woningen van PasAan zijn complete mantel-

zorgwoningen. Ook kan PasAan zorgkamers of badkamers aanpassen. Ze zijn desgewenst voorzien van allerlei hulpmiddelen, zoals beugels, elektrische deuropeners, toiletten met sta-op-bril en douche/föhnfunctie, tilapparatuur en domoticatoepassingen. Veel mantelzorgers die gebruik maken van deze voorziening blijken verpleegkundigen te zijn. Helaas lopen ze in veel gemeentes tegen nogal wat bureaucratie aan. De

procedures bij de eerste families hebben lang geduurd. Per 1 oktober zijn de procedures voor bouwvergunningen voor mantelzorgwoningen vereenvoudigd en verkort. Binnenkort volgt een verdere vereenvoudiging, want de stimulering van mantelzorgwoningen staat in het regeerakkoord.

 www.pasaan.nl

'WE HEBBEN TWEE JAAR MOETEN VECHTEN'

Wendy Meijer werkt als verpleegkundige via het flexbureau van het VUmc in Amsterdam ongeveer twee dagen per week op de afdeling verloskunde. Toen haar moeder nog in Amsterdam woonde, ging ze een paar keer per week even langs om boodschappen af te leveren. Wendy: "Ik woonde toen al met mijn man en kinderen in Lisserbroek. Dan deed ik 's middags boodschappen en de volgende ochtend om 7 uur leverde ik deze snel bij mijn moeder af. Voor ik naar mijn werk ging. Dat was vaak rennen en vliegen."

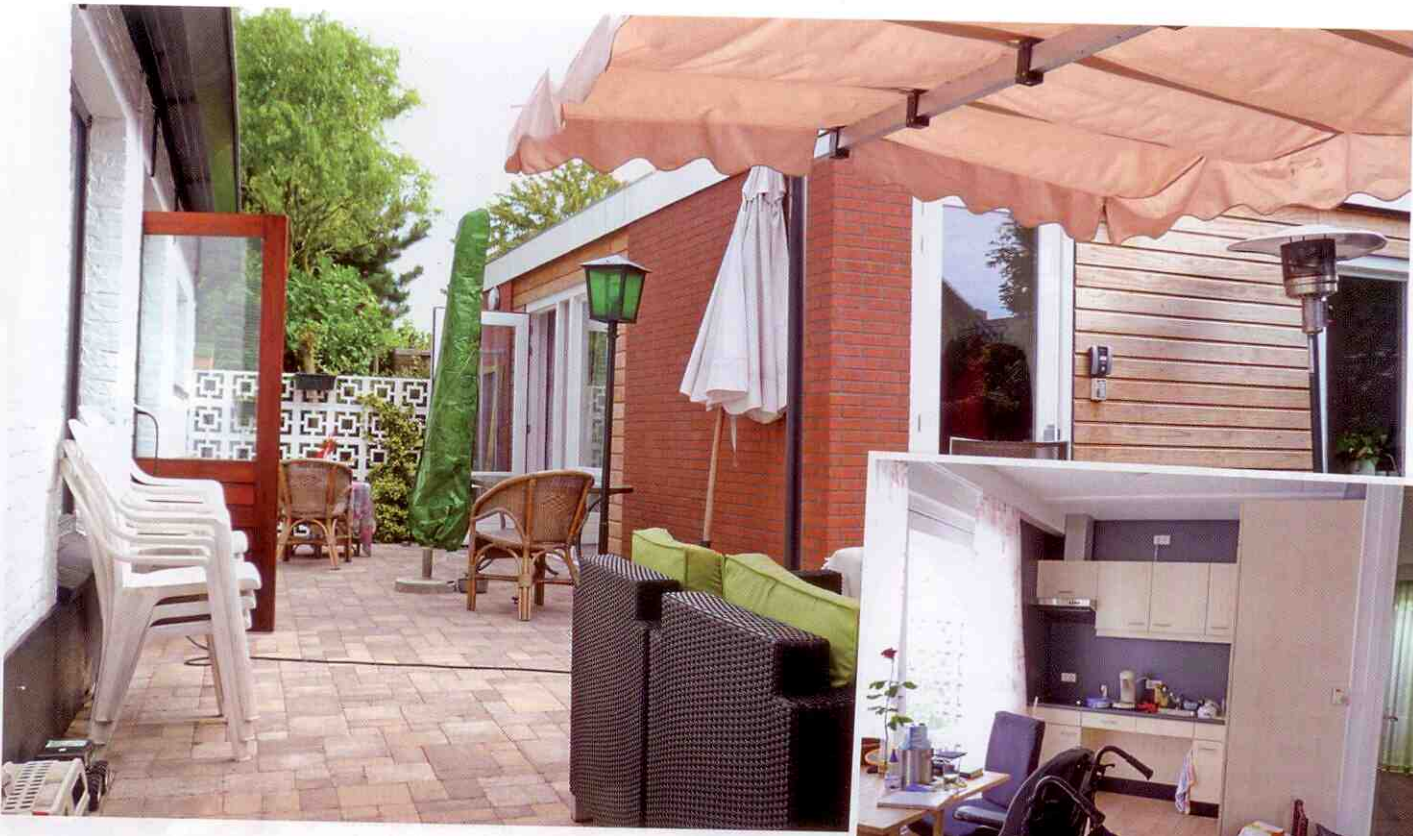
Wendy's moeder is inmiddels 87 jaar en kampt met hartklachten en artritis, maar is nog wel mobiel. "Als kind zei ik al: 'Als mijn moeder oud is, komt ze bij mij wonen'. Ze kon nog wel veel zelf, maar in Amsterdam kwam ze de deur niet meer uit. Ze woonde drie hoog en voelde zich niet meer veilig."

Wendy kwam in contact met het principe van PasAan en dat leek haar dé oplossing voor haar moeder. "Wij

wonen hier in Lisserbroek op appel en perengaard Landgoed De Olmenhorst, en daar is in de tuin ruimte genoeg voor zo'n mobiele PasAan woning. Ook mijn man en kinderen stonden achter mijn beslissing." Maar Wendy stuitte op allerlei bestaande regelgeving en verordeningen. "De gemeente wil gewoon niet dat er iemand komt wonen op grondgebied dat daar niet voor bedoeld is. We hebben echt twee jaar moeten vechten om het voor elkaar te krijgen. Iedereen was enthousiast, maar als puntje bij paaltje komt, is er altijd wel weer een obstakel. Dat het toch gelukt is, komt omdat wij volhouders zijn. En omdat de gemeente uiteindelijk zijn nek heeft uitgestoken voor dit nieuwe concept. Maar ik ken gevallen waarbij het nog steeds niet gelukt is." Het principe van de mobiele PasAan woning werd landelijk bekend door een uitzending van het tv-programma *Kruispunt* (RKK) op 20 september 2009. "Daardoor is het fenomeen ineens een stuk bekender geworden",

zegt Wendy Meijer. Zelf is ze ook te zien in het programma, dat op *Uitzending Gemist* is terug te zien. Het mobiele huis is van alle gemakken voorzien. Alles is gelijkvloers en de modernste snuffjes zijn aanwezig. "Het aanrecht is verstelbaar, dus mijn moeder kan zittend koken", zegt Wendy. "Ze heeft ook vloerverwarming in de badkamer. Ja, mijn moeder heeft het erg naar haar zin. Vooral nu ze bij mij in de tuin woont en dichtbij haar dochter en kleinkinderen is." Wendy's achtergrond als verpleegkundige speelde mee bij haar beslissing. "Ik ben niet bang voor de zorg die op mijn pad kan komen. Daar draai ik mijn hand niet voor om. En als mijn moeder afhankelijker van zorg wordt, zou ik mijn werk ervoor op kunnen geven. Dan ga ik haar volledig verzorgen. Maar nu kunnen we elkaar gelukkig nog een plezier doen. Als ik met mijn man bijvoorbeeld eens weg wil, dan kunnen de kinderen bij mijn moeder eten. Dat is toch geweldig!"

ZELFREDZAAMHEID IS VERGROOT

De moeder van Ineke van Ballegooij (45) uit Lent woont ook in een mantelzorgwoning achter het huis. "Mijn moeder is rolstoelafhankelijk door posttraumatische dystrofie", vertelt ze. "We hebben er drieënehalf jaar over gedaan om het voor elkaar te krijgen. Het is voornamelijk geregeld door PasAan, anders hadden wij het niet voor elkaar gekregen. Mijn moeder wil niet naar een verpleeghuis, ze woonde hier in de ouderlijke woning en kreeg vier keer per dag thuiszorg. Ik vroeg aan mijn man hoe hij erover dacht om in het ouderlijk huis te gaan wonen, zodat mijn moeder achter het huis een mantelzorgwoning kon betrekken. Dat vond hij een prima idee. De woning van PasAan is in een soort chaletvorm. Het is een woning van 6 bij 9 meter en helemaal aangepast. In december 2008 zijn we hier in het ouderlijk huis komen wonen. Ik voel me nu een stuk rustiger dan toen ik nog in Doesburg woonde. Nu zijn we slechts enkele stappen van mijn moeder verwijderd. Als het zwaarder wordt, zullen we het wel zien. Mijn

moeder kan nu alles weer zelf, zoals zelf koken. Dat kan dankzij het verstelbare aanrecht. Haar zelfredzaamheid is groter geworden. Ze heeft ook veel van haar eigen spullen, die ze in haar keuken weer kan gebruiken."

Ineke is van huis uit Z-verpleegkundige, maar nu conductrice bij de spoorwegen. De beslissing tot een mantelzorgwoning voor haar moeder heeft niets te maken met haar beroep, zegt ze zelf. "Maar het is natuurlijk wel makkelijker als je verpleegkundige bent. Je kijkt anders tegen zorg aan."

GOEDKOPER

De moeder van Kees Verwijst (61) uit Breda is inmiddels 90 jaar. Zij woont bij Kees' zus in de tuin. Kees is van huis uit A- en B-verpleegkundige, was manager van een verzorgingshuis en is sinds enkele jaren met flexpensioen. Samen met zijn zus begeleidt hij zijn moeder. "Mijn moeder woonde in een flat en had wel wat hulp nodig. Ze wilde absoluut niet naar een verzorgingshuis of verpleeghuis. We hebben een pgb aangevraagd. Toen we van PasAan hoorden, leek ons dat de beste oplossing. Het is een hoop geregeld, dat wel. Veel zaken lopen gescheiden, WMO, AWBZ, PGB. Maar goed, het is een kwestie van doorzetten. Uiteindelijk is een mantelzorgwoning in de tuin goedkoper dan een intramurale opname."

Kees' moeder wilde per se niet bij haar kinderen in huis. "Dan heb ik het gevoel dat ik in de weg zit", zei ze altijd. "Dus was dit de beste oplossing. Mijn zus heeft een behoorlijke tuin. De plaatselijke woningbouwvereniging heeft de mantelzorgwoning gekocht en mijn moeder huurt hem. Dat is wel een goede manier want wij kunnen de woning zelf niet betalen. Deze kost toch al gauw 150.000 euro." Volgens Kees is het handig dat hij verpleegkundige is. "Mijn zus doet altijd de eerste opvang. Ik ben meer voor het verpleegkundige werk: injecties bijvoorbeeld."